

NASLOVNICA

SADRŽAJ

INTERVJU S POVODOM

KRITIKA I...

MANIFESTACIJE

↳ Dioniz - Igram do zelenog UAOS 2015

↳ SLUK 2015

↳ [Studentske izložbe UAOS 2015](#)

↳ Došen S. Nešto sasvim novo!

↳ [Loinjak I. Izložba po izložba](#)

↳ 48. PIF, Zagreb

↳ Muzički biennale Zagreb

↳ Festival hrvatske tamburaške glazbe Osijek 2015

ESEJI

MEĐUNARODNA SURADNJA

IZDAVAČKA DJELATNOST

ERASMUS

ZBORNICI

Igor Loinjak

Muzej likovnih umjetnosti, Osijek

igor.loinjak@gmail.com

Izložba po izložba...

Ove je akademske godine održano nekoliko izložbi na kojima su sudjelovali studenti likovnoga odsjeka Umjetničke akademije u Osijeku. U ovom će se tekstu osvrnuti na njih tri – 1. Studentsko biennale na temu „Autoportret“, završnu izložbu studenata odsjeka za likovnu umjetnost te izložbu nagrađenih studenata na završnoj izložbi.

Rad Ivana Bogovića s 1 studentskog bijenala. Foto: Mario Matoković

Tema je 1. Studentskoga biennalea odabrana na temelju proslave desetogodišnjice rada Umjetničke akademije u Osijeku. Izložba je bila postavljena u Galeriji Waldinger od 26. do 29. svibnja. Jedan je od osnovnih ciljeva bio omogućiti studentima da sami sebi pokušaju razjasniti kako vide vlastiti razvoj prolazeći kroz takvu odgojno-obrazovnu instituciju, no isto tako na koji način doživljavaju samu instituciju. U natječajnome tekstu stoji: „Naslov 'Tema: Autoportret' ujedno se može nazvati i 'Tema: Ja'. U povodu desetogodišnjice Umjetničke akademije u Osijeku ovaj se tematski okvir nametnuo kao vrlo dobra početna točka za stupanje u komunikaciju sa samim sobom te kao mogućnost za introspektivno pozicioniranje vlastitoga Ja u okviru obrazovne institucije zadužene za odgoj i obrazovanje umjetničkoga kadra.“ Prvotna je zamisao bila okupiti na izložbi samo studente koji studiraju u Osijeku, ali je kasnije odlučeno da bi bilo bolje ako bi se prilika za sudjelovanje ponudila i studentima s drugih sličnih institucija u Hrvatskoj. U izlagački su se dio tako uključile i Akademija likovnih umjetnosti iz Zagreba, Akademija primijenjenih umjetnosti iz Rijeke te Umjetnička akademija u Splitu. Pristigli su radovi žirirani, a članovi su žirija bila profesori i suradnici Umjetničke akademije u Osijeku – Miran Blažek, Hrvoje Duvnjak i pisac ovih redaka. Na izložbi je bilo raznovrsnih umjetničkih medija, od klasičnoga slikarstva, crteža i stripa do instalacije i videa. To nam govori kako se studenti vješto kreću na svim umjetničkim kolosjecima. Od izlagača su bili zastupljeni: Mirela Blažević, Ivan Bogović, Igor Dešić, Krunoslav Dundović, Ana Jagić, Ena Janković, Alen Kasumović, Martina Kovačević, Domagoj Krp, Viktorija Križanović, Sara Maksimović, Marin Meković, Jasmin Mišković, Iva Muškić, Luka Petrak, Mirjana Pjevac, Mislav Rotim, Anca – Valeria

Sanpetrean, Tamara Sekulić, Josip Šurlin, Mia Štark, Mario Udženija, Vinko Vidmar i Anita Vranjić. Članovisu žirija podijelili i priznanja izlagačima koji su se u svome radu istaknuli promišljenim pristupom temi i mediju te pokazali zamjetan stupanj umjetničke zrelosti. Nagrađeni su Krunoslav Dundović s osječke Umjetničke akademije za video rad, Luka Petrak s iste akademije za fotografije te Josip Šurlin iz Splita koji se predstavio sa slikarskim triptihom. Osim trojice nagrađenih treba spomenuti i Ivana Bogovića koji je izložio dvije hrpe zemlje koje teže onoliko kilograma koliko je Bogović imao kada se rodio te koliko je imao u vrijeme izrade rada. Alen Kasumović se predstavio serijom naslikanih šaka, dijelova tijela koji su mu kao slikaru nužni, ali su na njegovu tijelu te ruke i šake zbog artrogripoze disfunkcionalne pa Kasumović slika držeći kist u ustima. Ena Janković, Martina Kovačević, Marin Meković i Vinko Vidmar izložili su račune priklopljene u protekle dvije godine u restoranu studentskoga centra dajući na uvid dio onoga što se na tjelesnoj (hranidbenoj) razini s njima dogodilo od kada su upisali fakultet. Ovo je biennale pokazalo kako studenti mogu vrlo zrelo razmišljati o vlastitome radu i na prikladan ga način realizirati što nam govori da ovakva nastojanja treba nastaviti podržavati.

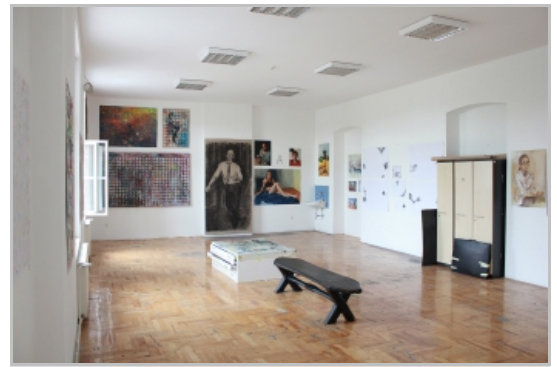
Završna izložba studenata likovnoga odsjeka. Foto: Mario Matoković

Završna izložba studenata likovnoga odsjeka održana je od 11. do 18. lipnja u prostorijama zgrade likovnoga odsjeka na Umjetničkoj akademiji. Izložba je to na kojoj studenti izlažu svoje najuspjelije radove nastale tijekom prethodne akademske godine dajući ujedno presjek cjelogodišnjega rada čitavoga odsjeka, kako samih studenata tako i njihovih mentora. Na drugome je katu jedna prostorija bila rezervirana za nekoliko studenata iz Novoga Sada budući da već nekoliko godina najbolji studenti Akademije umetnosti Novi Sad sudjeluju na osječkoj izložbi kao gosti. U klasi prve godine dominiraju aktovi i portreti s kojima su studenti započeli „brusiti“ vlastiti zanat dobivajući osnove koje možda predstavljaju početnu, ali ujedno i temeljnu etapu nužnu za daljnje napredovanje, a čiji se odjeci u najdoradenijem obliku vide u radovima studenata diplomskoga studija. Ovakve izložbe, međutim, otkrivaju i neke druge aspekte

obrazovanja na području umjetničkih struka. Tu se prije svega misli na činjenicu da prelazak studenata na višu godinu studija ne mora nužno značiti i kvalitativni iskorak. Od zanimljivijih radova treba spomenuti imaginare i prazne prostore Ivana Bogovića. Oni su u potpunosti lišeni kolorita, a slijevanje crne boje ostavlja dojam tajanstvenosti, zapuštenosti i bijega od neminovne prolaznosti. Prostorom se bavio i Luka Petrak, no kod njega je veći naglasak na eksterijeru, dok je Bogović više zaokupljen unutrašnjošću. Petrak je započeo slikajući arhitekturu Osijeka, ali se s vremenom sve više oslobađao, kako na likovnom tako i na mentalnome planu, što ga je u konačnici dovelo do slikanja vrlo reducirane i slobodno oblikovane zamišljene arhitekture koja u sebi sadrži određenu dozu sablasti. Dorotea Cvijanović slika jarko crvene prizore ispunjene pojednostavljenim prikazima kopitara što odmah u sjećanje priziva špiljske prizore iz paleolitskoga razdoblja. Prikazi su životinja u tome dobu imali ritualnu funkciju i magijsku moć koja nije bila vezana uz umjetnost, već uz samo očuvanje života. Radovi nam Doroteje Cvijanović, dakle, sugeriraju da slika još uvijek može (i treba) imati svoju iskonsku i živototvornu moć. Iva Muškić i Josipa Stojanović se poigravaju linijama oblikujući vizualno vrlo zanimljive spletove koji ništa ne sugeriraju, nego tek traže

da ih se promatra.

U sklopu Osječkoga ljeta kulture održana je u Galeriji Waldinger izložba studenata nagrađenih na završnoj izložbi likovnoga odsjeka Umjetničke akademije u Osijeku. Žiri je nagrade dodijelio Andreji Knezović, Ivi Muškić, Dajani Ososlji i Luki Petraku. Izložba je trajala od 2. do 12. srpnja, a predgovor je izložbi bio tekst koji slijedi: „Dragi štioče, u narednim ću ti redcima iznijeti tek jedno kratko zapažanje o umjetničkim radovima izloženima u prostoru Galerije Waldinger. Ono što gledaš radovi su studenata s Likovnoga odsjeka Umjetničke akademije u Osijeku koje je žiri, u čijem su sastavu bili Vladimir Frelj, Stanislav Marijanović, Božica Dea Matasić, Rosana Ratković i Domagoj Sušac, proglasio najspretnijim umjetničkim rješenjima izloženima na završnoj izložbi studenata spomenute akademije u lipnju ove godine. Istančani su smisao za umjetničko izražavanje ove godine pokazali Andrea Knezović, Iva Muškić, Dajana Ososlja i Luka Petrak.

Završna izložba studenata likovnoga odsjeka. Foto: Mario Matković

Andrea predstavlja svoj video „Prvo iskustvo“ u kojemu snima izjave svojih kolega, prijatelja i poznanika na temu prvoga seksualnog iskustva. Razgovor o intimnim i privatnim stvarima, koje su nekada bile svojevrsnom tabu temom ili se o njima nije suviše javno raspravljalo, sada ti se eksplicitno stavlja pred tvoje oči i uši. Slušaš druge ljude, koje vjerojatno ne poznaješ, kako zborne o temi koja se i tebe tiče, nebitno jesi li je do sada iskusio ili ne. Je li na tvom primjeru prvo seksualno iskustvo bilo nešto što se odigralo automatski, po inerciji i bez utjecaja na tvoj daljnji psiho-emocionalni razvoj ili si to doživio kao inicijacijski obred u kojemu Ti, zajedno sa svojim suputnikom, u mračnoj sobi, šumi, Golfu III ili na pašnjaku otkrivaš novu, tajanstvenu i do sada neotkrivenu dimenziju vlastitoga bića? A možda si svjesno odlučio da se u svome životu želiš odreći svega što ti seksualnost nudi! Iva ti je ponudila da se vizualno hraniš njezinim crtežom i grafikom naslovljenima „Kontinuirano kretanje I i II“. Na oba ćeš rada uočiti kontinuirano kretanje olovke ili igle iza kojih su ostale slobodne linije koje će voditi tvoje oko, samo ako se usudiš gledati i pratiti kontinuitet linije.

Dajana se odlučila na velike formate na kojima je boju s prahom pastela nanosila prstima, razmazivala i utiskivala pokušavajući izraziti sebe. Možda je time uspjela izraziti i tebe, mene, njega! Možda je ona bila samo posrednik koji je nanoseći boju i prah na podlogu čistila svoj duh istodobno čisteći i tvoj. Možda nisi ni svjestan da joj trebaš biti zahvalan na tome. Možda... Lukin je pogled zarobljen u prostoru. Točnije, prostor je zarobljen u Lukinu pogledu. Prikazujući arhitekturu, građevine s uključenim okolnim prostorom, Luka ti prikazuje tvoj Osijek. Maglovite su to slike, jesenske, i baš kao da ti magla kvari jasnu percepciju onoga što želiš vidjeti. Kažeš da je Osijek doista takav! Kažeš da je Osijek grad jeseni koja ne prolazi! I vidiš, ne bih se čudio da si u pravu, ali bi mi bilo draže da nisi.

(Za tebe moj štioče, I.L.)“